

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ויקחו אליך שמן זית זך. החי' הרי"מ זצ"ל אמר שכשלקחו השמן אל משה נעשה זך וזה ויקחו אליך דאל"כ משרע"ה מה עשה, ובשם הרמב"ן ז"ל אמר ויקחו אליך כי אתה מבין ע"ז איזהו הוא זך: ספר שיח שרפי קודש

או יאמר על דרך עבודה אחר שהזהירם השי"ת על מעשה המשכן לעשות מקדש ומשכן לשכינה כמאמר הכתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ע"כ הזהיר אותם לקדש עצמם להיות ראויים שתשכון בתוכם השכינה. וצריכים להיות תמים עם ה' ופועל צדק לעשות מעשים טובים וכל מעשיו ודיבוריו יהיו בלתי לה' לבדו כמאמר הכתוב מי ישכון בהר קדשך הולך תמים ופועל צדק וגומר.

וזה הוא מרומז בפסוק ואתה תצו"ה ר"ת של ה"ולך ת"מים ו"פועל צ"דק. ואח"כ ויקחו אליך שמן זית זך פירוש באור השמן זך תלכו תמיד ולא תלכו בחושך בלי הסתכלות בבחינת אלקות אדרבה תסתכלו תמיד בכל דבר במקורו מקור החיים שמחיה ומהוה אותם ועל ידי זה יאיר עליכם שמן זית היינו שאז יהיה בחינת נו"ן שערי בינה בשלמות להעלות נר תמיד לפני ה' אמן כן יהי רצון: ספר בת עין

להעלות נר תמיד וגו'. ונ"ל על דרך המוסר דהנה עיקר עבודתו הוא בפנימיות הלב ומאוד מאוד צריך לזוהר שלא יהיה עבודת האדם בהתגלות האברים יותר מן העבודה הפנימית שהוא בלב. ונ"ל שזה מרומז בפסוק לא יהיה לך בביתך אבן ואבן ג"דולה וקטנה פירשו חז"ל גדולה מבחוץ קטנה מבפנים היינו שלא יהיה העבודה שמבחוץ שהוא בהתגלות האברים יותר מן העבודה הפנימית. ונ"ל שזה כוונת הגמרא שאמרו שעונשן של מדות שאינן שוין מבחוץ כמבפנים קשה מאוד. ע"כ צריך לזוהר מאוד מאוד שתמיד

יהיה דבוק עבודה חיצונית שהיא בהתגלות האברים לעבודה פנימית שהיא בלב שהוא העיקר: ספר בת עין

ובזמן הזה אף שאין לנו קטורת וכהן, בשבת זוכה כל אחד מישראל כמו במתן תורה שנאמר להם (שמות י"ט, ו') ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגו' וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות שמיטה ויובל פרק י"ג הלכה י"ג) ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש וכו' ופרק מעל צוארו עול חשבונות הרבים הרי זה נתקדש קודש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו וכו' ובשבת כל ישראל פורקין מעליהם עול דרך ארץ ועניני עולם הזה והרי הם ככהנים וכמו שיהיה לעתיד ואתם כהני ה' תקראו וגו' ויוכל לתקן כל ימי המעשה. וכמו בכהן בהטיבו את הנרות יקטירנה והיינו כשנבקע האור כי טוב וכמו שמובא ברעיא מהימנא (אמור שם) דנהירו עילאה במשח רבו נחית על רישא דכהנא בקדמיתא לבתר איהו אדליק וכו' כן כל אחד מישראל תיכף בכניסת השבת נופל עליו הפחד והיראה וכן חשב האריז"ל סעודת ליל שבת נגד קדושת יצחק אבינו ע"ה דאחוי להו להקב"ה בעינייהו (שבת פ"ט ב) ומזה נופל הפחד והיראה כשרואה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עומד עליו ותיכף נופל עליו היראה וכן אמרו (ירושלמי דמאי פרק ד' הלכה א') אימת שבת על עם הארץ ואז כל אחד מישראל זוכה במנרתא טבתא דנהרא על רישין ואז יוכל לתקן הכל כמו הכהן שיהיה טוב מאד וזה עיקר קדושת שבת שבכניסת שבת כתוב (בראשית א', ל"א) וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד שנדרש בבראשית רבה (ט', ה' - י"ג) על כל ההיפך מהטוב יצר הרע ומלאך המות שהכל מצא חן בעיני ה' יתברך שמזה יהיה טוב מאד (כמו שנתבאר מאמר ה') והוא כתר כהונה שהוא בקטורת ושמן ישמח לב: ר' צדוק הכהן מלובלין - פרי צדיק

ויקחו אליך וגו'. ויש לדקדק למה כתיב ויקחו אליך והוה ליה למיכתב סתם ויקחו שמן וגו'. ולפרש כל זה על דרך המוסר הנה עיקר בריאת העולם היתה בשביל היראה כידוע אמנם השער הזה יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח וגו' ולכן מזכירים בכל יום את השבת לקיים מצות עשה זכור את יום השבת לקדשו ואומרים היום יום א' בשבת יום ב' בשבת כדי להמשיך בכל יום בחי' יראה מקדושת שבת. וזהו בר"אשית אותיות ירא שב"ת מרמז שבריאת העולם היתה בשביל להמשיך יראה מקדושת שבת כנ"ל: ספר בת עין

ואפוד וברש"י, לא שמעתי וכו' ולבי אומר לי וכו' כמין סינר שחוגרות השרות כשרוכבות על הסוסים. הצדיק הקדוש הר' יחיאל מאיר גאסטנין זצ"ל פ"א פגע אשה אחת בבגדי פריצות, ותיכף ברח לחדרו ובכה מאוד על מה שאירע לו פתאום לראות בבגדי פריצות, אך ניחם את נפשו, עם מאמר רש"י ז"ל פ' תצוה, האפד עשוי כמין סינר של שרות רוכבות על סוסים, איך ראה רש"י הקדוש סינר של שרות, אלא מוכח מזה שהי' רש"י הק' הלך פ"א דרך הרחוב ופתאום בא כנגדו שרות רוכבות על סוסים וראה את הסינר, והי' מתאונן מאוד ע"ז. אך אח"כ כששבא לפ' האפד, נזכר א"ע בהסינר, ובודאי האפד עשוי כמין הסינר הזה, ועי"ז ניחם גם הה"ק בגאסטנין ז"ע את נפשו בטח בא הדבר הזה כנגדו, לתקן איזה ענין והבן גודל קדושתם: ספר שיח שרפי קודש - פרשת תצוה

והיה על מצח אהרן. החי' הרי"מ זצ"ל אמר כי הציץ הי' מכפר על עזות מצח. כדאיתא בזבחים פ"ח ע"ב והוא שהציץ הי' מביא הכנעה ובושה למי שהי' מביט עליו. ולכן נקרא ציץ. וכן איתא בזהר הק': ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

חלבי ודמי וגופי אישי ורוחי דפומי ולבי ורעיוני לפני הבורא כל העולמות, ויפה לי לשמוח מאוד שזכיתי שנעשה בגופי ונפשי נחת רוח ליוצרי, ועוד יפה לי לשמח עצמי שנתן לנו דבר שנוכל להכניע יצרינו הרע מעלינו, וגם מצדי איני יכול לענות אלא מאתו יתברך.

והריני מוסר עצמי להבורא לסבול כל העינים, וכל זה אני עושה לשם יחוד, ואני רוצה לקיים (במדבר ט"ו, מ') והייתם קדושים, ויצילנו שלא יהא שום פניה, ולהוסיף כח להשכינה על ידי עינוי, ויעזרני שלא ידעו בני אדם ממעשי. ואין אני מתיירא משום חולשא מחמת תענית, כי בלא זה כמה בני אדם חולים, ועוד שהשכינה את החולה (שבת י"ב:). וגם לא יתגאה, שאם יתגאה בתענית לכלבא איתמסר (עפ"י זהר ח"ג ל"ב:). ואפילו יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם (יומא פ"ו:), וכיון שכן הוא יפה לי לשמוח באותו התענית מאוד. וימסור נפשו על קדושת השם שבודאי יפעל דבר גדול:

ד. גם כלל גדול בתפלה, שצריך האדם באותן התיבות שאומר להתגבר מאוד בשכלו ולסתור המחיצה המבדלת עד שיזדבק בהש"ת, כי כל אות ואות הוא עולם גדול עד אין קץ למעלה, ובכל אות ואות שיוצא מפיו מעורר למעלה אותן העולמות, לכן צריך לומר התיבות בהתלהבות גדול ובשמחה גדולה ובדביקות גדול. ולפעמים אין שם אדם בבית ההוא שמתפלל, יכול לעבוד בדביקות יותר, וכשמתפלל לבדו יהיה תמיד בשמחה, כי זה כלל גדול לדביקות, וכל היום יהיה דבוק בבורא יתברך כמו בתפלה, רק בעת התפלה יהיה בגדלות יותר ויותר משאר כל היום: ספר חיים וחסד - מהרה"ק ר' חיים חייקא מהמדורא, תלמיד המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע

משנכנס אדר מרבין בשמחה

ט) ונ"ל לרמז עוד, הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, דהנה ידוע מכתבי מרן האריז"ל [ליקו"ת טעמי המצות פ' בא] בענין ראשי חדשים, שכל החדשים הן בבחינת איברי הראש, אדר הוא סוד החוטם בשיעור קומת הראש, והנה בחוטם הוא חוש הריח, על כן תראה ב' הגואלים אשר נעשה הנס באדר על ידם, נקרא שמם בשם הבשמים המהנים לחוש הריח, דהיינו מרדכי נרמז במר דרור [שמות ל' כ"ג] דמתרגמין מרי דכי כמשאמרז"ל [מגילה י' ב'], אסתר נקראת הדסה [אסתר ב' ז'], הבן, על כן נאמר במרדכי ויזעק זעקה וכו' [שם ד' א'] ולא נאמר מה אמר, אך הוא מפני שהקול יפה לבשמים [כריתות ו' ב'], ירושלמי יומא פ"ד ה"ה], ויתבאר א"ה הלן ביתר שאת: ספר בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר א - מהות החודש

ובגמרא (בבא בתרא קמ"ה ב') וטוב לב משתה תמיד זה בעל משנה ורבא אמר איפכא דזה בעל גמרא. משנה היינו הלכות פסוקות כמו השולחן ערוך ועל כן דרש על זה וטוב לב שזה העיקר בהלימוד לשמור ולעשות ועל הפלפול אמרו (סנהדרין כ"ד א') במחשכים הושיבני זה תלמודה של בבב. ורבא אמר איפכא דעל ידי הפלפול מי שזוכה מוציא ציצין ופרחים לדברי תורה כמו שאמרו (שבת קמ"ה ב') יציץ ופרח ישראל אלו תלמידי חכמים שבבבל שעושין ציצין ופרחים לתורה ואדרבה על ידי כן זוכין לאור הגנוז לעמלי תורה שבעל פה וכמו שאמרו (תנחומא פרשת נ"ח ג') על פסוק (ישעיה ט', א') העם ההולכים בחושך ראו אור גדול אור שנברא ביום ראשון וכו'. ועל כן סיים הרמ"א וטוב לב משתה תמיד שיהיה נבלע בו דברי תורה שזה החיוב תמיד כמו שנאמר (יהושע א', ח') והגית בו יומם ולילה והתחיל הגהותיו ביראת ה' דכתיב (תהלים קי"א, י') ראשית חכמה יראת ה' וזה גם כן חיובה תמיד כמו שנאמר (שם ט"ז, ח') שויתי ה' לנגדי תמיד: ר' צדוק הכהן מלובלין - פרי צדיק ל"ד אדר ראשון

כללים נוראים מרבו הקודש איש האלקי מוהר"ר דוב בער ממעזריטש זלה"ה אשר נמצאו כתובים בסוף הכתב יד הזה: [המשך]

ב. ועוד כלל גדול, שיהיה האדם תמיד בשמחה, כי העצבות היא מניעה גדולה לעבודת הבורא. ואפילו אם נתקל חס ושלום בעבירה, לא ירבה בעצבות ויבוטל מעבודה, רק שיתעצב על העבירה ויחזור לשמוח בהבורא יתברך, כיון שהוא מתחרט בחרטה גמורה ודעתו שלא לחזור לכסלה בשום פנים.

ואף על פי שיועד בוודאי שאינו יוצא בדבר אחד מחמת מניעות הרבה, לא יהא עצב, ויחשוב בהבורא יתברך שהוא בוחן לבות וכליות שהוא יודע שרצונו לעשות מן המובחר רק שאינו יכול, ויחזיק עצמו בהבורא יתברך, וכמ"ש (תהלים קי"ט, קכ"ו) עת לעשות לה' הפרו תורתך, שלפעמים יש מצוה שיש בה קצת נדנדוד עבירה, אל ישגיח על היצר הרע שרוצה לבטלו מאותה המצוה, ויאמר ליצר הרע הלא אין כוונתי באותה המצוה להכעיס להבורא יתברך וגם לא לכבודי:

ג. בכל דרכיך דעהו (משלי ג', ו'), דעה לשון חיבור ה' בו', בכל מעשיו אפילו בדבר גשמיות שעושה, וכלל גדול שתהא העבודה לצורך גבוה לבד, ולא כוונת עצמו אפילו מעט מן המעט רק כולן לה'.

ויכוין בתענית, אוי לי בשביל כבודי ותאוותי הסרוחה הכעסתי למלך העליון, לכן אני רוצה לענות נפשי ולהכניע תאוותי וכבודי, ואגרום למעלה שיכנע עבד תחת רבו ושפחה תחת גבירתה, ולקיים מצות תשובה.

והנני רוצה לענות נפשי כדי שאוכל לעבוד הש"ת באמת ובלבב שלם באהבה וביראה, פירוש שיהא יחוד על ידי, לכך אני רוצה לענות נפשי, וכדי להקריב עצמי קרבן לפני ה', אוי לי מה אני רוצה להקריב לפניו

לזכור עולם יהי צדיק
זקיני הרה"ק ר' צבי הירש משידלוב זצוק"ל
תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין ז"ע - ז' אדר תקפ"ז
יומא הילולא דמשה רעיא מהימנא

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZUK@PROTONMAIL.COM
לקבל גיליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גיליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #912

ברוך שהחינו וקימנו לטו"ב שנים של הרבצת התורה, ויה"ר על העתיד עד ביאת גואל צדק בב"א

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב, תשע"ג, תשע"ד, תשע"ה, תשע"ו, תשע"ז, תשע"ח, תשע"ט, תש"ס} "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קודמים" - מכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689